

Ion Albeșteanu, pe numele său adevărat Ion N. Șerban s-a născut la data de 27 septembrie 1932 în Slobozia, jud. Ialomița, într-o familie de vestiți lăutari din comuna Albești. De la vârsta de 6 ani, Ion Albeșteanu, a început să cânte la vioară și, împreună cu tatăl său și alți membri ai familiei, avea să cânte la nunți și alte petreceri. În 1953 este promovată dirijor al Ansamblului Bărăganul din Slobozia, preocupându-se și de culegerea și prelucrarea folclorului local (ialomițean), dar și de inițierea tinerilor lăutari. În 1964 înregistrează mai multe piese la radio și concurează la Festivalul de folclor de la Cairo, unde obține premiul I, ceea ce avea să-l consacre definitiv.

Ca urmare, în 1965, lui Ion Albeșteanu i se încredințează funcția de dirijor la Teatrul de Estradă Ion Vasilescu din București, unde realizează spectacole inedite de estradă folclorică, o varietate de cafe-concert care îmbina elemente de folclor cu piese clasice orchestrale, într-o interpretare originală. Între 1968-1971 a fost dirijorul orchestrei de muzică populară Miorița a Filarmonicii Gheorghe Dima din Brașov, cu care a efectuat mai multe turnee în țară și în străinătate.

În anul 1971, împreună cu formația Poienița, participă la Festivalul Internațional de Folclor de la Dijon (Franța), unde câștigă Discul de Aur al Academiei Charles Cross din Paris. În anii '70, ca violonist virtuoz, colaborează în spectacole, turnee și înregistrări (Radio-TV și Electrecord) cu nume mari ale muzicii românești precum: Romica Puceanu, Doina Badea, Maria Ciobanu, Floarea Calotă, Tița Ștefan, Fărâmiță Lambru, Luigi Ionescu, Liviu Vasilică, Gheorghe Roșoga, Marcel Budală, Bebe Șerban (de la Petrăchioaia) etc.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

În paralel cu prodigioasa activitate muzicală menționată, în perioada premergătoare Revoluției din decembrie 1989, Ion Albeșteanu a cântat în restaurante din București și Giurgiu. După Revoluție și-a continuat activitatea, efectuând noi înregistrări la Radio-TV și Electrecord și mai multe turnee în țară și în străinătate cu reputele formații folclorice precum Doina Ilfovului, Ansamblul Armatei sau Taraful Ion Albeșteanu - creat chiar de el.

În perioada respectivă, a reușit un mare succes într-un turneu din Franța, ocazie cu care a înregistrat și acolo un disc. De asemenea, a fost răsplătit cu Premiul Ethnos, pentru întreaga carieră de mesager al cântecului popular și lăutăresc, iar în 1997 i s-a acordat titlul de cetățean de onoare al municipiului Slobozia. Discografia lui Ion Albeșteanu cuprinde nenumărate piese cărora le-a dat o interpretare de excepție cu vocea sa foarte bună și mai ales cu vioara lui magică. Dintre acestea, exemplificăm: Omule cu caii buni, Pe Valea Neajlovului, La calu' Bălan, Ursitoare, ursitoare, Piatră, piatră, De-aș trăi ca bradu-n munte, Când eram pe Ialomița, Hora lăutarilor, Hora lui Albeșteanu, Hora lui Ionică, Hora de la Urziceni, Geamparalele de la Fetești, Sârba de concert ș.a.

Ion Albeșteanu Un virtuoz din tată-n fiu

Ion Albeșteanu a fost căsătorit din 1966 cu îndrăgita solistă de muzică populară Tița Ștefan. cu care a cântat și a scos și un disc (în 1978), cei doi având un fiu, Valentin, născut pe 18 august 1975, absolvent de Conservator în 1999, violonist virtuoz, care calcă pe urmele tatălui. În prezent, Valentin Albeșteanu este implicat în mai multe proiecte culturale de mare valoare și succes, ultimul (5-7 iulie 2024), Festivalul Internațional de Muzică Interbelică, ediția I. Maestrul Ion Albeșteanu a încetat din viață la 13 august 1997, fiind înmormântat la cimitirul Izvorul Nou din București. În memoria sa, o stradă din Slobozia îi poartă numele, iar din 2002, autoritățile locale din Ialomița organizează anual Festivalul Național de Folclor și Tarafuri Ion Albeșteanu.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*